

Robert Vannoy, Major Prophets, Wykład 27 — Ezechiel nr 3

Ezechiel 36-37 – Suche kości i dwie laski, proroctwo/wypełnienie

Ezechiel 33 – Jerozolima upadła

W Księdze Ezechiela 33:22 jest napisane: „W wieczór poprzedzający przybycie tego człowieka była na mnie ręka Pana i otworzył moje usta, zanim ten człowiek przyszedł do mnie rano. I tak otworzyły się moje usta i już nie milczałem. To było w 3 rozdziale Księgi Ezechiela, gdzie napisano, że będzie milczał. Tak czy inaczej, miasto Jerozolima zostało uderzone i teraz zaczął prorokować o przyszłych błogosławieństwach. Można zatem powiedzieć, że kwestia, która była przedmiotem dyskusji, została rozstrzygnięta. Ezechiel miał rację. Nadszedł sąd nad Jerozolimą. Nastąpił dalszy wyrok. Powiedział wygnańcom: „Nie wracaliście do Jerozolimy, bo Jerozolima zostanie zniszczona”. Teraz to się wydarzyło. Ezechiel w tym momencie nie mówi: „A nie mówiłem” ani nie wyrzuca im tego rodzaju postawy. Zamiast tego zwraca się ku przyszłości i wskazuje na rzeczy, które mają się wydarzyć w przyszłości.

Wybierz fragmenty 36. rozdziału Ezechiela w kontekście (przywrócenie). Zatem w tej części, poczynawszy od rozdziału 34, spojrzysz w przyszłość. Chcę po prostu ponownie wybrać kilka wybranych fragmentów z danej sekcji; zauważycie, że jeden z nich to rozdział 36. Jest to dość długi rozdział, ale są 3 wersety, które z pewnością się wyróżniają, a są to wersety 25-27, w których czytamy: „Pokropię was czystą wodą i będziecie czysti; Oczyszczę cię ze wszystkich twoich nieczystości i ze wszystkich twoich bożków. Dam wam serce nowe i tchnę w was nowego ducha; Usunę od ciebie serce kamienne, a dam ci serce mięsiste. I dam wam Ducha mojego i pobudzę was, abyście postępowali zgodnie z moimi przykazaniami i pilnie przestrzegali moich praw .

Kiedy czytacie takie wersety, oderwane od ich kontekstu, myślę, że można prawie powiedzieć, że jest to opis nowego narodzenia, jeśli nie przepowiednia nowego narodzenia. Wydaje się, że dokładnie opisuje to, czego doświadczamy w związku z regeneracją i ponownym narodzeniem.

Ale jak te wersety mają się do kontekstu? To właśnie jest interesujące. Jeśli spojrzysz na werset 24 i początek wersetu 28, tworzą one niemal nawias wokół tych trzech wersetów 25-27. Rozdział 36, werset 24 mówi: „Zabiorę was spośród narodów; Zbiorę was ze wszystkich krajów i sprowadzę z powrotem do waszej ziemi. 28 mówi: „I będziecie mieszkać w ziemi, którą dałem waszym przodkom, i będziecie moim ludem, a ja będę waszym Bogiem”. Są więc osadzone w kontekście powrotu Izraela do ziemi, kiedy Pan to uczyni – da im nowe serce i wleje w nich swego Ducha.

Teraz pytanie brzmi: Co jest opisane w tych wersetach? Czy to się spełniło, czy jeszcze nie zostało spełnione? Kiedy wspólnie z komentatorami przyglądamy się historii interpretacji tego fragmentu, okazuje się, że komentatorzy są podzieleni co do tego, jak to ocenić. Myślę, że w Twojej bibliografii jesteśmy pod cyfrą rzymską III: B. 1., strona 7 Twojej bibliografii. W pierwszym wpisie mam DCH Aaldersa, który jest holenderskim komentatorem, tom 2 jego komentarza do Ezechiela. Niestety, został napisany w języku niderlandzkim, ale pod wieloma względami jest to komentarz bardzo przydatny. Oto, co Aalders mówi na stronie 194: „Jest to bogata obietnica odrodzenia, która spełniła się wraz z powrotem niewoli asyryjskiej i babilońskiej. W związku z tym należy zwrócić szczególną uwagę na opisane całkowite odwrócenie punktu widzenia – w szczególności poprawę moralną i religijną jako dzieło Ducha Bożego, co doprowadzi do kresu bałwochwalczych praktyk, które nieustannie musiały być ganione przez proroków przed niewolą”. Widzisz, co sugeruje Aalders, że to się spełniło i spełniło się w powrocie z niewoli, a tym samym nacisk na powrót do ziemi.

Ale wróćmy do wersetu 8. Przeczytam rozdział 36, wersety 8 do 15: „Ale wy, góry izraelskie, wydacie gałązki i owoc mojemu ludowi izraelskiemu, bo oni wkrótce powrócą do domu. Troszczę się o ciebie i patrzę na ciebie z łaską; będziecie zaorani i zasiani, a Ja rozmnożę na was liczbę ludu, cały dom Izraela. Miasta zostaną zamieszkane, a ruiny odbudowane. Zwiększę na tobie liczbę ludzi i zwierząt, a staną się płodni i liczni. Jak dawniej osadzę na tobie ludzi, i sprawię, że będzie ci się powodziło lepiej niż dotychczas. Wtedy poznacie, że Ja jestem Pan. Sprawię, że ludzie, mój lud, Izrael, będą chodzić po tobie. Posiądą cię i będziesz ich dziedzictwem; już nigdy nie pozbawicie ich

dzieci. Tak mówi Wszechwładny Pan: Ponieważ ludzie mówią do was: Pożeracie ludzi i pozbawiacie naród swój dzieci, dlatego nie będziecie już pożerać ludzi i nie pozbawiacie waszego narodu bezdzietności – wyrocznia Wszechwładnego Pana. „Nie będę już sprawiał, że będziecie słuchać obelg narodów i nie będziecie już cierpieć pogardy narodów ani upadku waszego narodu” – wyrocznia Wszechwładnego Pana. ”

Zauważcie teraz, że szczególnie kilka ostatnich wersetów tego fragmentu, na przykład werset 14, mówi o ziemi Kanaan. „Nie będziesz już pożerał ludzi”. Co to znaczy: pożerać ludzi? Jeśli spojrzysz na Liczb 13:32, jest tam napisane: „I rozpowszechnili wśród Izraelitów złą wiadomość o ziemi, którą zbadali. Powiedzieli: „To jego szpiegdy, którzy wyszli, aby szpiegować tę krainę: „ Kraina, którą zbadaliśmy, pożera tych, którzy w niej mieszkają. Wszyscy ludzie, których tam widzieliśmy, są ogromnych rozmiarów . Widzicie, szpiegdy bali się udać do ziemi Kanaan, bo bali się, że zostaną pokonani. „ Kraina, którą zbadaliśmy, pożera tych, którzy w niej mieszkają ”. Wydaje mi się, że Pan mówi tu, u Ezechiela, że ziemia nie będzie już więcej pożerać ludzi; nie będzie już tam wojny. „, Nie będziecie już więcej pożerać ludzi ani czynić waszego narodu bezdzietnym’ – wyrocznia Wszechwładnego Pana. „Nie będę już sprawiał, że będziecie słuchać obelg narodów i nie będziecie już cierpieć pogardy narodów ani upadku waszego narodu” – wyrocznia Wszechwładnego Pana . Nie będzie to terytorium podbite przez obcokrajowców czy najebrane.

Jeśli przejdiesz do następującego kontekstu, spójrz na Ezechiela 36:29, a następnie werset 29 mówi: „, Wybawię cię od wszelkiej twojej nieczystości. Przywołam zboże i sprawię, że będzie go obfite, i nie sprowadzę na was głodu. Zwiększę owoc drzew i plony polne, abyście już nie cierpieli hańby między narodami z powodu głodu. Wtedy przypomnicie sobie swoje złe postępowanie i niegodziwe czyny i będziecie się wstrętni za swoje grzechy i obrzydliwe praktyki. Chcę, żebyście wiedzieli, że nie czynię tego ze względu na was – wyrocznia Wszechwładnego Pana. „Wstydzicie się i zawstydzicie za swoje postępowanie, domu Izraela! Tak mówi Wszechwładny Pan: W dniu, w którym oczyszczę was ze wszystkich waszych grzechów, zasiedlę wasze miasta, a ruiny zostaną odbudowane. ”

Zwróć uwagę na to, co uczyni Bóg: „ W dniu, w którym oczyszczę was ze wszystkich waszych grzechów, przesiedlę wasze miasta, a ruiny zostaną odbudowane. Opuszczona ziemia będzie uprawiana, a nie opuszczona w oczach wszystkich, którzy przez nią przejdą. Powiedzą: „Ta spustoszona ziemia stała się jak Ogród Eden; miasta, które leżały w ruinie, opuszczone i zniszczone, są teraz ufortyfikowane i zamieszkane. Wtedy poznają pozostałe wokół ciebie narody, że Ja, Pan, odbudowałem to, co zniszczone, i zasadziłem na nowo to, co było spustoszone. Ja, Pan, powiedziałem i uczynię to.

„ Tak mówi Wszechwładny Pan: Jeszcze raz ulegnę prośbie domu Izraela i uczynię dla nich to: lud ich rozliczę jak owce, tak liczne jak trzody na ofiarę w Jerozolimie podczas jej wyznaczone święta. I tak zrujnowane miasta zapełnią się stadami ludzi. Wtedy poznają, że Ja jestem Pan .”

Myszę, że ktoś, kto słuchał tego przesłania w czasach Ezechiela, mógł równie dobrze pomyśleć, że stanie się to w niezbyt odległej przyszłości, w momencie powrotu z wygnania – 70 lat, które mieli spędzić na wygnaniu.

Poza powrotem z wygnania – Kościół czy przyszły powrót Izraela do swojej ziemi

Można powiedzieć, że pewne aspekty tego można zobaczyć w powrocie z wygnania, ale nie sądzę, że to dostatecznie wyjaśnia wszystkie szczegóły, o których tu mowa. Wydaje mi się, że trzeba szukać gdzie indziej, szczególnie gdy czyta się rozdział 36, werset 14, że ziemia nie będzie już pożerać ludzi. Przeczytaj werset 35: „Ta spustoszona ziemia stała się jak ogród Eden. Pustynie zrujnowanych miast zostały ufortyfikowane.” Nie wydaje mi się, żeby można było powiedzieć, że sytuacja w Kanaanie po powrocie z wygnania spełniała te warunki. Po powrocie z wygnania w kraju panował ciągły chaos i trwały wojny, szczególnie jeśli pomyślimy o czasach Daniela, które opisał, nawiązując do czasów Antiocha Epifanesa z okresu Machabeuszy. Nie budowano miast i nie zamieszkiwano odludnych miejsc, a z pewnością kraina nie wyglądała jak Ogród Edenu.

Cóż, w każdym razie, jeśli przeczytasz Ezechiela 36, wersety od 25 do 27, wrócisz

do sedna rozdziału, którym w kontekście jest powrót do ziemi. Myślę jednak, że można powiedzieć, że opisuje, kim jest chrześcijanin i co otrzymuje od Pana w momencie odrodzenia. Można by wtedy zadać pytanie, czy jest to opis początków Kościoła chrześcijańskiego? Czy tam właśnie masz szukać jego spełnienia? Rozdział 36, wersety 25-27, czy jest to zapowiedź początku Kościoła? Jeśli tak, co zrobić z kontekstem? A może jest to opis Bożego postępowania z narodem izraelskim w stopniu znacznie większym niż kiedykolwiek wcześniej i w przyszłości? W przyszłym czasie naród ten zostanie odrodzony, a naród żydowski zostanie sprowadzony z powrotem do ziemi, którą On im obiecał, Abrahamowi i jego potomstwu.

Wydaje mi się, że szczególnie rozdział 36, wersety od 12 do 15 i wersety od 33 do 38, jak wspomniałem, sugerują, że nie możemy znaleźć odpowiedniego spełnienia w powrocie z wygnania. Nie oddaje też sprawiedliwości nacisku na powrót do ziemi, jeśli próbujesz znaleźć spełnienie wersetów 25-27 w Kościele. Wydaje mi się więc, że jedyną opcją jest oczekiwanie przyszłego spełnienia się tego proroctwa w związku z powrotem Izraela do ziemi. Wydaje mi się więc, że jest to mocny fragment do poszukiwania przyszłego powrotu narodu żydowskiego do Pana w ziemi, do której On go przyprowadzi.

Ellison – Kościół i Nowe Przymierze (Jer. 31-34) Spójrz na stronę 50 swoich cytatów; jest taka mała książeczka HL Ellisona zatytułowana *Ezechiel: człowiek i jego przesłanie* – jest w twojej bibliografii. Ale spójrz także na stronę 50 swoich cytatów, drugą połowę strony, od stron 129-130. Komentuje ten fragment. Mówi: „Musimy jednak zatrzymać się na kilka minut, aby rozważyć kwestię, która mogła pojawiać się w głowach niektórych czytelników. Czy w rzeczywistości Ezechiel nie prorokuje w tych rozdziałach Kościoła? Czy Kościół nie jest nowym Izraelem? I na ile wyobrażamy sobie Żyda, czy te obietnice nie wypełnią się dla niego duchowo, kiedy się nawróci i stanie się członkiem Kościoła? Nie ulega wątpliwości, że to, co Pan obiecuje Izraelowi w Księdze Ezechiela 36:24-27 i Jeremiasza 31-34...”

Widzicie, Jeremiasz 31-34 obiecuje nowe przymierze. Jest to bardzo podobne do

wersetów 25, 26 i 27. Wydaje się, że cokolwiek te dwa fragmenty mówią, mówią o tym samym. Ellison kontynuuje: „Nie ulega wątpliwości, że Pan obiecuje Izraelowi to, co uczynił dla nas w Jezusie Chrystusie. Spełnienie dla Izraela nie może być ani większe, ani mniejsze, ani inne niż dla nas. Warto jednak zauważyć, że poprzedni fragment, czyli fragment Ezechiela, nie jest cytowany w Nowym Testamencie. I że ten ostatni, czyli fragment Jeremiasza 31, leży za Marka 14:24 i jest z nim paralelny oraz jest cytowany w Hebrajczyków 8:8-12 i 10:16. To są odniesienia do fragmentu Nowego Przymierza. Ale on mówi: „To jest dane raczej w kategoriach opisu niż spełnienia” – myślę, że ma rację. „Chcę przez to powiedzieć, że nie ma żadnej sugestii, jakoby obietnica została wyczerpana, aby Kościół mógł się nią cieszyć”.

Problem z „poglądem Kościoła” „To, co dokładnie zostało obiecanie w 31. rozdziale Jeremiasza, to to, czego doświadczamy jako wierzący w Chrystusa, jako członkowie Kościoła. Tego właśnie doświadczamy, ale nie jest tak, że ten fragment wyraźnie przepowiada, że uczestniczyliśmy w jakimś błogosławieństwie. Jest więc podane raczej w formie opisu niż spełnienia. Mam przez to na myśli, że nie ma żadnej sugestii, jakoby wyczerpała się ona w cieszeniu się przez Kościół obietnicami. Naprawdę podoba nam się to, co jest tutaj dokładnie opisane. Nie kwestionujemy tego twierdzenia, że obietnice złożone w Starym Przymierzu zostały wyniesione na nowy poziom i spełnione w nowym. Oznacza to, że język, w którym obiecuje, często nie może być uważany za symboliczny, a nie dosłowny.

„Ale czym innym jest uznanie symbolicznej natury tak wielu proroczych obietnic, a czym innym uduchowienie ich tak, aby oznaczały coś zupełnie innego, niż to mogło oznaczać dla pierwotnych słuchaczy. Przenoszenie symbolicznych obrazów jest trudniejsze, niż wielu sądzi, stąd rażąco materialistyczny charakter większości współczesnych interpretacji proroczych. Jednak uduchowienie Pisma Świętego rzadko jest procesem duchowym. Zwykle jest to zastąpienie nauk Pisma Świętego własnymi poglądami wykładającego”.

„Chyba”, na początku strony 51, „może on przyłożyć pełną wagę” – myślę, że to

dobrze stwierdzenie – „pełną wagę przemienionej ziemi Izraela w rozdziale 36 i narodowemu zmartwychwstaniu Izraela, rozdział 37 ekspozytor nie ma prawa usuwać Izraela i Starego Przymierza z obrazu na rzecz Kościoła”. Innymi słowy, mówi, że nie myśli, że chociaż cieszymy się błogosławieństwami odrodzenia opisanymi w rozdziale 36, wersetach 25-27, nie jest w porządku po prostu uduchowiać resztę rozdziału 36 na temat powrotu do ziemi. Mówi, że to wszystko w pewnym sensie duchowym odnosi się do Kościoła. Jednak zbyt duży nacisk kładzie się na powrót Izraela do ziemi. Musisz oddać temu sprawiedliwość. „Tak więc, jeśli nie poświęcisz całej uwagi przemienionej ziemi Izraela i narodowemu zmartwychwstaniu Izraela, ekspozytor nie ma prawa wygnać Izraela Starego Przymierza na korzyść Kościoła”. Z drugiej strony nie mamy obowiązku zakłócać całej równowagi obu stron, wchodząc w dyskusję nad najtrudniejszym problemem relacji starego ludu Bożego do nowego, zbawionych, „całego Izraela” (Rz. 11:26) jako Ciało Chrystusa.

O ciągłości i nieciągłości (Ez 36 i Jer. 31) Jest w tym pewna ciągłość i pewna nieciągłość. Jak dokładnie to rozpracujemy? Ale myślę, że jego nacisk jest słuszny, że kładzie się duży nacisk na powrót do ziemi i na rodzaj sytuacji, która będzie miała miejsce, kiedy Izrael powróci do ziemi: odbudowa swoich miast, upodobnienie się do ogrodu Eden, koniec z pochłanianiem jego mieszkańcy. Nie można tego oddać sprawiedliwości, mówiąc po prostu, że jest to proroctwo Kościoła. Innymi słowy, jak sugeruje, to, co Jeremiasz 31, kiedy jest cytowane w Liście do Hebrajczyków 8 i 10, jest podane raczej w kategoriach opisu niż spełnienia. Zobacz akapit drugi: „Mam na myśli, że nie ma sugestii, że obietnica wyczerpała się, aby Kościół mógł się nią cieszyć”. Kościół czerpie właśnie z tego radość – opisuje to, z czego cieszy się Kościół. Ale w sposób szczególny przewiduje sytuację, kiedy Izrael powróci na swoją ziemię. Ponownie, kiedy spojrzymy na Jeremiasza 31, ma to miejsce w kontekście powrotu do ziemi. Jest to ta sama obietnica, jak w 36. rozdziale Ezechiela. Obietnice te służą jednak jako rodzaj błogosławieństw pokoju, którymi cieszy się Kościół.

Jeśli spojrzysz na 31. rozdział Jeremiasza, myślę, że jest to ten sam problem, co w

36. rozdziale Ezechiela. Werset 31 mówi: „Kiedy zawrę nowe przymierze z domem Izraela i domem Judy”. Następnie opisuje, co to jest, co jest bardzo podobne do tego fragmentu Księgi Ezechiela, ale potem w wersecie 35, zaraz po tym: „Tak mówi Pan, Ten, który wyznacza słońcu, aby świeciło w dzień, który ustanawia księżyc i gwiazdy, aby świeciły w nocy, który wzburza morze, tak że szumią jego fale – Pan Zastępów – jego imię: „Tylko wtedy, gdy te wyroki znikną sprzed moich oczu – wyrocznia Pana – „potomkowie Izraela na zawsze ustaną”. być narodem przede mną.” Bóg łączy dalsze istnienie Izraela jako narodu z opisem stworzenia słońca i księżyca, przewidującym mierzenie czasów i dni, pór roku i lat. Dopóki będą dni, będzie naród izraelski. „ Tak mówi Pan: „Dopiero gdy uda się zmierzyć niebiosów w górze i zbadać fundamenty ziemi na dole, odrzucę wszystkich potomków Izraela z powodu wszystkiego, co uczynili” – wyrocznia Pana. Zatem znowu kontekst rzeczy jest dość mocny, że to, co się tam mówi, wyraźnie przewiduje coś, czego doświadczy Izrael. Ale to opisuje także to, czym my, Kościół, także się obecnie cieszymy, co bardzo wyraźnie wyjaśnia List do Hebrajczyków i co potwierdza sam Jezus, gdy mówi: „To jest Nowe Przymierze we krwi mojej” podczas Wieczery Pańskiej. To, co zostało opisane w tym fragmencie Nowego Testamentu, istnieje już w Kościele. Ale to, co jest konkretnie przepowiedziane w kontekście fragmentu o narodowym Izraelu, należy jeszcze do przyszłości. Cieszymy się więc tym, ale raczej w kategoriach opisu niż proroczego spełnienia.

NT Użycie Jer. 31 i Ezech. 36 Powiedziałbym, że mamy Jeremiasza 31, Ezechiela 36, tutaj jest proroctwo, tutaj jest oś czasu. Wydaje mi się, że wskazuje to na czas, kiedy Izrael powróci do swojej ziemi. Dlatego specjalnie to przewiduje. To właśnie oznaczają słowa tych tekstów. Teraz, gdzieś tutaj, macie Kościół. Dokładnie to, co jest tu opisane, cieszy się Kościołem. Jednak to proroctwo nie mówi bezpośrednio o Kościele. Mówi o Izraelu. Kiedy List do Hebrajczyków cytuje fragment Jeremiasza, robi to w kategoriach opisu, a nie spełnienia się przepowiedni. Kiedy czytasz Ezechiela 36, który nie jest cytowany w Nowym Testamencie. Ja bym to widział w opisie. Wersety od 25 do 27 opisują dokładnie to, co sprawia nam radość. Mówi jednak o tym, czym Izrael będzie się

cieszyć w przyszłości. Myślę więc, że jeśli chodzi o opis, można to zastosować do kościoła. Ale nie mówi konkretnie o Kościele. Przepowiada to w odniesieniu do Izraela. Powiedziałbym, że podobają nam się dokładnie te rzeczy, które są tam opisane. Możemy to zrobić za zgodą Nowego Testamentu na podstawie tego cytatu fragmentu Jeremiasza w zakresie opisu. To opisuje to, co sprawia nam przyjemność. Ale nie jest to konkretnie przepowiedziane w odniesieniu do Kościoła. Może to cienka granica, ale wydaje mi się, że jest to uzasadnione rozróżnienie.

3 Opcje Jeśli spojrzysz na stronę 51 w swoich cytatach, znajdziesz kilka stwierdzeń J. Bartona Payne'a w jego *Encyklopedii prorocत्व biblijnych* na temat fragmentu Ezechiela 36. Zwróćcie uwagę na to, co robi, co ciekawe, traktuje to jako powrót z wygnania. Mówi: „Gdyż ta część Księgi Ezechiela 36 dotyczy okresu po wygnaniu”. Mówi o wersetach 26 i 28. „Zwróćcie szczególną uwagę na werset 18 dotyczący przedbałwochwalstwa Judy, po którym następuje werset 25 mówiący o tym, że Bóg usunął to samo, co problem przed Chrystusem”. Innymi słowy, co on mówi? Bałwochwalstwo było problemem narodu żydowskiego przed wygnaniem, a nie po wygnaniu. „Pokropię was czystą wodą i oczyszczę was ze wszystkich waszych bożków”. I werset 29, na stronie 111 i wyżej – że „Bóg da ludziom nowe serca i wleje w nich ducha nie w mglistej i odległej przyszłości, ale w dniach powrotu z wygnania i odbudowy Jerozolimy. Ta bezpośredniość jest całkiem jasna z kontekstu.” A co z wersetem 33b? „Dajcie mieszkać w miastach, a zostaną odbudowane” oraz rozdział 36 werset 35: „Pustkowia staną się jak Ogród Eden”. Co on z tym robi? Mówi, że werset 35 przywołuje hiperbolę: „Mówi, że kraj stanie się jak Ogród Eden, ale jak wyjaśniono w poniższych wersach, oznacza to, że rządzące miasta będą ufortyfikowane i zamieszkane. Spełnienie... następuje dla Żydów w procesie odnowy”. Cóż, znowu uważam, że trudno jest być całkowicie dogmatycznym w przypadku takich tekstów, z pewnością jest miejsce na różnicę zdań. Nie wydaje mi się jednak, że odwoływanie się do hiperboli oddaje sprawiedliwość szerszym kontekstom poprzedzającym i następującym po nim, takim jak Ezechiel 36:25-27. Są więc trzy możliwości: 1) powrót z wygnania, 2) uduchowienie go

w odniesieniu do Kościoła, lub 3) poszukiwanie przyszłego spełnienia i faktycznego powrotu do ziemi i jednocześnie zastosowanie w Kościele korzystania ze specyficznych błogosławieństw opisane w 25-27.

Ezechiela 37 Suche kości i znak dwóch lasek

Przejdźmy do 37. rozdziału Księgi Ezechiela. Rozdział 37. Pierwsze dziesięć wersetów jest nam znanych, podczas gdy reszta rozdziału prawdopodobnie nie jest zbyt znajoma. W rozdziale 37 znajdują się dwa proroctwa dotyczące przyszłości. Pierwszym z nich jest proroctwo o suchych kościach w wersety 1-14. Mówię, że jest to prawdopodobnie dobrze znane ze względu na duchowość murzyńską – „Kość biodrowa jest połączona z kością udową, kość udowa jest połączona z kością nogi” i tak dalej. Ale druga część nie jest już tak znajoma. Nie znam duchowej pieśni o drugiej części – znaku dwóch połączonych ze sobą lasek.

Starsi, jak można się domyślić na podstawie tego, co zrobił z rozdziałem 36, przyjmują zarówno proroctwa o suchych kościach, jak i dwóch laskach, jako odnoszące się do warunków, które spełniły się po powrocie z wygnania. Zatem w rozdziale 37 poruszasz te same kwestie, które poruszałeś w rozdziale 36. Spójrzmy na sam tekst. Rozdział 37: „Spoczęła na mnie ręka Pana i wyprowadził mnie przez Ducha Pańskiego, i postawił mnie w środku doliny; było pełno kości. Prowadził mnie tam i z powrotem między nimi i widziałem bardzo wiele kości na dnie doliny, kości bardzo suchych. Zapytał mnie: „Synu człowieczy, czy te kości mogą żyć?” Powiedziałem: „O Wszechwładny Panie, ty jeden wiesz”. Wtedy rzekł do mnie: Prorokuj o tych kościach i powiedz im: Wyschnięte kości, słuchajcie słowa Pańskiego! Tak mówi Wszechwładny Pan do tych kości: Sprawię, że wstąpi w was dech i ożyjecie. Przywiążę do ciebie ścięgna i sprawię, że przyjdzie na ciebie ciało i okryję cię skórą; Dam ci tchnienie i ożyjesz. Wtedy poznacie, że ja jestem Pan”. Prorokowałem więc, jak mi nakazano. A gdy prorokowałem, rozległ się hałas, grzechotanie i kości złączyły się, kość do kości. Spojrzałem i ukazały się na nich ścięgna i mięso, i pokryła je skóra, ale nie było w nich tchu. Wtedy rzekł do mnie: Prorokuj do tchnienia; Prorokuj, synu człowieczy, i powiedz

do niego: Tak mówi Wszechwładny Pan: Przyjdź z czterech wiatrów, tchnieniu, i tchnij w tych zabitych, aby ożyli.» Prorokowałem więc, jak mi nakazał, i oddech w nich wstąpił; ożyli i stanęli na nogi – armia ogromna. Wtedy powiedział do mnie: „Synu człowieczy, te kości to cały dom Izraela. Mówią: „Nasze kości wyschły i nasza nadzieja zniknęła; zostaliśmy wytraceni.” Dlatego prorokuj i mów do nich: „Tak mówi Wszechwładny Pan: Ludu mój, otworzę wasze groby i wyprowadzę was z nich; Sprowadzę cię z powrotem do ziemi izraelskiej. Wtedy wy, mój ludu, poznacie, że Ja jestem Pan, gdy otworzę wasze groby i wyprowadzę was z nich. Tchnę w was Ducha mojego i ożyjecie, i osadzę was w waszej ziemi. Wtedy poznacie, że Ja, Pan, powiedziałem i spełniłem, wyrocznia Pana. To jest więc pierwsza przepowiednia dotycząca suchych kości.

Ezechiela 37:1 i nast. – Proroctwo o dwóch laskach Następnie w rozdziale 37, wersecie 15 i następnych znajduje się proroctwo o dwóch laskach, które zostaną połączone. „I doszło do mnie słowo Pana: «Synu człowieczy, weź laskę i napisz na niej: «Należący do Judy i związanych z nim Izraelitów». Następnie weź inny kawałek drewna i napisz na nim: Laska Efraima, należąca do Józefa i całego domu Izraela z nim związanego. Połącz je w jeden kij, aby w Twojej dłoni stały się jednością. Kiedy Twoi rodacy pytają Cię: „Czy nie powiesz nam, co chcesz przez to powiedzieć?” powiedz im: Tak mówi Wszechwładny Pan: Wezmę laskę Józefa, która jest w ręku Efraima, i plemion izraelskich z nim związanych, i dołączę ją do laski Judy, czyniąc z nich pojedynczy kawałek drewna, a w mojej ręce staną się jednym”. Trzymaj przed ich oczami laski, na których napisałeś, i powiedz im: Tak mówi Wszechwładny Pan: Wyprowadzę Izraelitów z narodów, do których przeszli. Zbiorę ich zewsząd i sprowadzę z powrotem do ich ziemi. Uczynię z nich jeden naród w ziemi, na górach izraelskich. Nad nimi wszystkimi będzie jeden król i już nigdy nie będą dwoma narodami ani podzieleni na dwa królestwa. Nie będą się już więcej kłaść swoimi bożkami i wizerunkami, ani żadnymi swoimi występkami, bo wybawię ich od wszelkiego grzesznego odstępstwa i oczyszczę ich. Będą moim ludem, a ja będę ich Bogiem.””

I zwróćcie uwagę na werset 24: „,Mój sługa Dawid będzie nad nimi królem i wszyscy będą mieli jednego pasterza. Będą przestrzegać moich praw i będą pilnie przestrzegać moich dekretów. Będą mieszkać w ziemi, którą dałem mojemu słudze Jakubowi, w ziemi, w której mieszkali wasi przodkowie. Oni, ich dzieci i wnuki ich dzieci będą tam mieszkać na zawsze, a mój sługa, Dawid, będzie ich księciem na zawsze. Zawrę z nimi przymierze pokoju; będzie to przymierze wieczne. Utwierdzę ich i pomnożę ich liczebność, i umieszczę wśród nich moje sanktuarium na zawsze. Moje mieszkanie będzie z nimi; Będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem. Wtedy narody poznają, że Ja, Pan, uświęcam Izraela, gdy moja świątynia będzie wśród nich na wieki”.

„Duchowe” podejście Aaldera Jak już wspomniałem, macie te dwa proroctwa. Aalders sugeruje, że spełniły się one również w zamian za wygnanie. Mówi na stronie 200 w swoim komentarzu do wersetu 12, gdzie jest napisane: „Otworzę wasze groby i wyprowadzę was z nich; Sprowadzę was z powrotem do ziemi Izraela ”. Mówi: „W takiej sytuacji znajdują się na wygnaniu. Bóg je otworzy i sprawi, że wyjdą z niego i sprowadzą ich z powrotem do swojej ziemi”. Zatem grób jest wygnaniem, „a kiedy to nastąpi, naprawdę poznają, że On jest naprawdę Wszechmogącym, który dokonuje tego, co według ludzkich myśli jest niemożliwe”. Zatem suche kości są powrotem z wygnania, ożywieniem po śmierci, jakby w grobie. Zwróć uwagę, że te dwie laski w wersetach od 15 do 23 mówią: „W wersetach od 15 do 23 te dwie laski odnoszą się do tej samej rzeczy”. Ale potem przyznaje, że wymusza to brak ciągłości z wersetami 24 do 28. Widzicie, nie można kontynuować dalej z wersetami 24 do 28, gdzie jest mowa o moim słudze Dawidzie, który będzie nad nimi królem. Jak to pogodzić z powrotem z wygnania? Powiedział więc, że drugie proroctwo dotyczy powrotu z wygnania aż do wersetu 23.

Jeśli chodzi o rozdział 37, wersety od 24 do 28, Aalders stwierdza, że: „Trzeba stwierdzić, że musi istnieć bardzo luźny związek między nim a symbolicznym aktem dwóch drewnianych patyków”. Kilka stron później pisze: „Błogosławieństwa Mesjasza, który jest w Kościele, są głoszone w języku starej dyspensacji jako życie według

obrzędów Bożych, werset 24b. „Będą postępować według moich obrzędów i mieszkać z dziećmi i dziećmi w ziemi obiecanej na wieki.” To jest werset 25. „Zawieranie wiecznego przymierza zbawienia”, czyli 26. „Zawrę z nimi przymierze pokoju; będzie to przymierze wieczne. Utwierdzę ich i pomnożę ich liczebność, i umieszczę wśród nich moje sanktuarium na zawsze”. Ujmuje to wszystko w duchowym sensie opisu Kościoła w kategoriach starej ekonomii. Jego zdaniem wersety 24-28 nie mają nic wspólnego z powrotem z wygnania, lecz zmierzają ku opisowemu, duchowemu i symbolicznemu znaczeniu tego, czego obecnie doświadczamy w Kościele.

Ellison: Powrót współczesnego Izraela Tak... ale duch nadal potrzebny. Spójrz na Ellisona, strona 51, w twoich cytatach. Mówi: „Kości były bardzo suche; powrót z wygnania nie był prawdziwą odnową życia narodowego. U Ezdrasza i Nehemiasza spotykamy bardziej wspólnotę religijną niż państwo narodowe. Nie było czasu, nawet pod krótkotrwałymi rządami Hasmoneusza, 140-63 p.n.e., kiedy w Palestynie żyła osoba porównywalna do większości Judy. To nie przypadek, że lud zwrócił się do Szymona, kapłana i wybrał go na „Arcykapłana na wieki”, aż wyłonił się wierny prorok, który miał powstać i być ich wodzem, jak stwierdzono w 1 Mch. 14:41, zamiast zwrócić się do starszego żyjącego potomka domu Dawida. W czasach następujących po wygnaniu nie mieliście władcy na tronie Izraela jako zjednoczony naród w linii Dawida. Ustalony wzór stał się jeszcze bardziej oczywisty po zniszczeniu Drugiej Świątyni, kiedy odkryliśmy, że rozproszone żydostwo jest w rękach rabinów. Chociaż życie Żydów było zawsze trudne i gorzkie, w 1879 roku rozpoczął się jeszcze straszniejszy rozdział wraz ze wzrostem antysemityzmu w Niemczech, który szybko rozprzestrzenił się na Rosję, a następnie na cały świat. Właśnie w tym okresie tradycyjna ortodoksja szybko się rozpadała. I tak żydostwo zostało wstrząśnięte do głębi, jak nigdy dotąd od czasu zniszczenia Pierwszej Świątyni, ale to właśnie dzięki temu wstrząsowi narodziła się nowa świadomość. W ciągu nieco ponad 70 lat niezależne państwo żydowskie istniało po raz pierwszy od 63 roku p.n.e. Jedyne, czego potrzebuje, to Duch Boży”.

Ellison kontynuuje: „Zwróć uwagę na umiejętność opisanie Bożego dzieła w

wersetach od 12 do 14. Opieranie się na dwuznaczności *ruach* [duch, oddech, wiatr]. Boże tchnienie i Duch muszą być nad nimi, aby mogli powrócić do ziemi w wersecie 14. Jednak oddanie prawdziwego życia duchowego następuje po powrocie do ziemi w wersecie 12. Taki jest również porządek rozdziału 36, wersety 24: 28. Nie można nie zauważyć podobieństwa między werselem 14 z rozdziału 37 i werselem 27 z rozdziału 36. Rozdział 37, werset 14 mówi: „Włożę w was Ducha mojego i ożyjecie, i osiedlę was”. swoją ziemię. W Księdze Ezechiela 36:27 czytamy: „I dam wam ducha mojego, i pobudzę was, abyście postępowali według moich przykazań i pilnie przestrzegali moich praw”. Znowu wydaje się, że mówimy o tym samym. Wstrząs trzęsieniem ziemi przeszedł nad Izraelem i częściowo powrócił on do swojej ziemi w świadomym sensie narodowym, chociaż poza granicami kraju jest ich co najmniej pięć razy więcej niż w nim. To, ile czasu upłynie, zanim nastąpi duchowa przemiana, jest ukryte w Radzie Bożej. Mamy podstawy wierzyć, że to wcale nie jest daleko. Po raz kolejny trudno sobie wyobrazić, jak najbardziej zatwardziały alegoryzator i uduchowiony może odnaleźć tutaj Kościół. Nie można też uważać małych grup „Izraela”, które niewątpliwie dołączyły do Judy po powrocie z wygnania, w jakimkolwiek sensie za spełnienie”. Zatem Ellison twierdzi, że trudno postrzegać ten fragment jako mający cokolwiek innego niż przyszłe wypełnienie, ponieważ po prostu nie pasuje on do powrotu z wygnania ani do obecnej sytuacji Kościoła.

Taylor, Ezechiel 36 – Mesjańskie Królestwo Dni Ostatecznych Pozwólcie, że przytoczę wam Johna B. Taylora na stronie 53 waszych cytatów. Taylor ma tom w serii komentarzy Tyndale z InterVarsity. Mówi: „Czy to proroctwo się spełniło? Wypełnianie się proroctw jest kwestią, która zawsze musi być na drugim miejscu po rozstrzygnięciu kwestii prawidłowej egzegezy. Co zatem mówi Ezechiel? Wyjaśnienie podane w rozdziale 37, wersetach 21 do 28 jest futurystyczne.” Zobacz wersety od 21 do 28, szczególnie ich druga część, począwszy od wersetu 24, mówi o królu Dawidzie. Taylor mówi: „Opisuje idealne mesjańskie Królestwo dni ostatecznych. Dzieci Izraela zbiorą się spośród miejsc, w których zostali rozproszeni (werset 21). Zostaną przesiedleni do swojej

ziemi, będą jednym królestwem pod panowaniem króla Dawida (wersety 22 i 24). Nie będą już dłużej praktykować bałwochwalstwa; zostaną oczyszczeni ze wszystkich swoich skalań (werset 23). Będą żyć w posłuszeństwie Panu i będą się cieszyć wiecznym przymierzem z nimi (wersety 24 i 26). Pan ustanowi pośród nich świątynię na wieki i wtedy pozna, że Ja, Pan, uświęciłem Izraela (wersety 26-28). Wszystko to jest językiem Złotego Wieku, którego Izrael oczekiwał jako kulminacji narodowej egzystencji religijnej. Jakakolwiek kwestia spełnienia musi odnosić się do całego danego obrazu, a nie do jego pojedynczych cech. Odpowiedź Nowego Testamentu na tę przyszłą nadzieję Izraela jest taka, że spełniła się, ale nie spełniła się”.

Aleksander – Kościół spełnia wiele oczekiwań. Aleksandrze, nie jestem pewien, jak on próbuje to wszystko połączyć w jedną całość. Mówi o częściowym spełnieniu teraz i całkowitym spełnieniu później. Stało się, ale nie zostało wypełnione. „Złoty Wiek nastał wraz ze świtem Jezusa Mesjasza. Realizacja została rozpoczęta, lecz nie została jeszcze zakończona. Doświadczenie Kościoła pokazuje, że wiele oczekiwań z przeszłości stało się rzeczywistością. Ale rzeczywistość jest jedynie przedsmakiem nadchodzącej pełnej i ostatecznej radości mesjańskiej. Naddosłowna interpretacja jednego aspektu tej przyszłej nadziei nie pozwala dostrzec, że prorokowi chodziło głównie o ideał jedności w Mesjańskiej Królestwie. Jest to uduchowiony wzór przyszłego Izraela oparty na historycznym precedensie Zjednoczonej Monarchii Dawida, którym był Złoty Wiek przeszłości”. Nie jestem pewien, co ma na myśli, mówiąc to ostatnie zdanie. Z pewnością podkreśla tu jedność narodu, ale czy jest to w pewnym sensie, jak mówi, „wzór uduchowiony”, to w pewnym sensie spełnia się w Kościele. Ale czy o to konkretnie tu chodzi? Znowu jestem skłonny pomyśleć, że postrzegałbym to jako proroctwo tego, co Bóg zamierza zrobić w związku z Rzymian 11: „Cały Izrael będzie zbawiony”. To właśnie zamierza zrobić Bóg.

JB Payne – Złożone spojrzenie (podejście „dziel i zwyciężaj”)

Chciałem ci tylko powiedzieć, co J. Barton Payne tak robi, ponieważ moim zdaniem jest to dość skomplikowane, ale także interesujące. Mam tego trochę, ale jakoś nie wszystko trafiło do cytatów, ale spójrz na stronę 52, na dole strony, twoich cytatów, Ezechiela 37:1-14, czyli wizję suchych kości. Payne uważa, że spełniło się to w powrocie z wygnania. Widzicie pierwsze stwierdzenie pod Payne na stronie 52: „Te kości pod całym domem Izraela: «Otworzę groby» — nie oznacza zmartwychwstania indywidualnego, ale narodowego. „Albowiem wprowadzę was do ziemi Izraela” oznacza zakończenie ich wygnania w bitwie.” Zatem sucha wizja, mówi Payne, to powrót z wygnania.

Kiedy przejdziesz do Ezechiela 37:15-22a, zobaczysz fragment o dwóch laskach, w którym jest napisane: „Uczynię ich jednym narodem na górach Izraela”. Postrzega to jako zjednoczenie narodów po powrocie z wygnania. Wersety 15-22a, tam drugi akapit: „Opisuje symboliczne działanie proroka polegające na zjednoczeniu dwóch oznaczonych państw. Bóg wyjaśnia werset 22: „Uczynię ich jednym narodem z góry Izraela”. Spełnieniem jest okres 9, udział Hebrajczyków z dziesięciu zaginionych plemion w odbudowie Izraela po wygnaniu”. Zatem znowu Ezechiel 37:15-22a oznacza powrót z wygnania. Wersety 22b i 24 mówią: „Ten jeden król będzie królem wszystkich”, a pośrodku zastanawiasz się, jak to się ma do powrotu z wygnania. Ale 22b i 24 mówią: „Dawid, mój sługa, będzie nad nimi królem”. Payne mówi, że to pierwsze przyjście Chrystusa.

Zobacz trzeci akapit na dole strony 52 pod Payne'em: „Niektórzy myślą o tym, jak o królu rządzącym politycznie, odniesieniem mogłoby rzeczywiście być Tysiąclecie. Nie ma jednak określenia dotyczącego władzy politycznej, a Chrystus jest zarówno dobrym pasterzem (Jan 10 i 11), jak i duchowym królem począwszy od Nowego Testamentu. Ezechiela 37:34, w wyniku obecności pasterza, „Oni także będą postępować według moich zarządzeń” spełniło się w przyjściu Chrystusa, pasterza jako potomka Dawida, poprzez linię Jehojachina i Sedekiasza w 1. rozdziale Ewangelii Mateusza i 3. rozdziale Łukasza. Wypełnienie w pierwszym przyjściu Chrystusa, werset 23. Następnie wracamy do przepływu i widzimy, że 22a był powrotem z wygnania. 22b to pierwsze przyjście

Chrystusa, a także 24. Teraz 23: „Nie będą się już więcej kalać swoimi bożkami i obrzydliwymi wizerunkami ani żadnymi swoimi przewinieniami”. To, co robi, to powrót do porzucenia bałwochwalstwa podczas powrotu z wygnania.

Tak więc w Payne widzisz powrót z wygnania do 22a, potem idziesz do Pierwszego Adwentu Chrystusa o 22b, potem wracasz z wygnania w 23, gdzie porzucają swoich bożków. Ezechiel 37:24 przenosi się do pierwszego przyjścia Chrystusa, ponieważ oznacza to, że „Dawid, mój sługa, będzie nad nimi królem”. Następnie przejdź do wersetu 25a i brzmi: „Będą mieszkać w ziemi, którą dałem mojemu słudze Jakubowi, w której mieszkali wasi przodkowie”. Payne widzi w 25 roku spełnienie w Nowym Jeruzalem. Zatem przesuwacie się w stronę przyszłości, naprawdę stanu wiecznego, Nowego Jeruzalem. „Będą mieszkać w ziemi, którą dałem mojemu słudze Jakubowi, w ziemi, w której mieszkali wasi przodkowie. Oni, ich dzieci i wnuki ich dzieci będą tam mieszkać na zawsze.” W wersecie 25b ostatnie zdanie brzmi: „A mój sługa, Dawid, będzie księciem na zawsze”, gdzie widzi ciągle spełnienie. Pierwszy Adwent rozpoczyna spełnienie, ale trwa ono wiecznie, jak widać w 25b. Werset 26 brzmi: „Zawrę z nimi przymierze pokoju; będzie to przymierze wieczne. Utwierdzę ich i pomnożę ich liczebność, i umieszczę wśród nich moje sanktuarium na zawsze”. Widzi wypełnienie tysiącletnie. To przymierze pokoju jest ustanowieniem przyszłego królestwa mesjasza i jego tysiącletnim wypełnieniem. Następnie wersety 26b-28 mówią o świątyni: „Ustanowię pośród nich moją świątynię na wieki, mój przybytek będzie z nimi” – postrzega ją jako świątynię tysiącletnią. Payne mówi: „Teologiczny dowód, jaki ta budowla przekazuje za pomocą czcionek, trwa aż do Nowego Jeruzalem i dotyczy mianowicie Bożego przybytku i Chrystusa, chociaż nie będzie już wówczas fizycznej struktury świątyń. Zatem widzi tysiącletnią świątynię w tym sanktuarium z wersetów 26-28. Chociaż mógłbym tutaj powiedzieć, że nie łączy on tego ze świątynią z wizji Ezechiela z rozdziału 40 i następnych. Uważa to za coś innego, chociaż rzeczywiście projektuje świątynię tysiącletnią, nie sądzi, aby 40. rozdział Ezechiela opisuje tę konkretną świątynię.

Teraz widzisz, że Payne ma bardzo interesujące sugestie dotyczące spełnienia

różnych elementów tej przepowiedni, ale zmusza go to do ich przerwania. Oto wasz powrót z wygnania, potem pierwszy adwent, potem powrót z wygnania, potem skok do przyszłego stanu i z powrotem do Tysiąclecia. Według mnie tego rodzaju podejście do interpretacji nie oddaje sprawiedliwości płynności i ciągłości fragmentu. Jest zbyt podzielony na izolowane jednostki, które mają niewiele lub nie mają nic wspólnego z tym, co je poprzedza lub następuje. Po prostu nie wydaje mi się, aby był to uprawniony sposób interpretacji prorocत्व. Ta spójność jest ważna przy próbie interpretacji fragmentu, podobnie jak przepływ, ale podejście Payne'a to niszczy. Pozostaje więc pytanie, które znajduje spełnienie, ponieważ powrót z wygnania nie oddaje sprawiedliwości wersetowi 24 i następnym. Próba uduchowienia tego i znalezienia spełnienia w Kościele nie wydaje mi się, aby odpowiadała wymogom zawartym szczególnie w wersetach 22-28, gdzie jest napisane: „Uczynię ich jednym narodem na ziemi”. Zatem znowu wydaje się, że wymagane jest przyszłe spełnienie obejmujące Izrael jako naród – Izrael na ziemi jako naród.

Transkrypcja: Michelle Lee

Rough, redakcja: Ted Hildebrandt,

Wersja końcowa: dr Perry Phillips. Narrator: dr Perry Phillips.